

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22973/2024
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Булатовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1389/2024 од 18.06.2024. године, у седници већа одржаној 26.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1389/2024 од 18.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2909/23 од 27.11.2023. године делимично је усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због неоснованог лишења слободе у периоду од 14.07.2022. године до 03.04.2023. године исплати износ од 530.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.11.2023. године као дана пресуђења па до коначне исплате, док је одбијен део тужбеног захтева преко досуђеног износа па до траженог износа од 2.640.000,00 динара са законском затезном каматом. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 157.350,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1389/2024 од 18.06.2024. године одбијене су жалбе тужиоца и тужене и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Крагујевцу. Одбијени су и захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, не наводећи конкретне разлоге за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сагласно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе и то за претрпљене душевне болове због повреде слободе и права личности. Првостепени суд је висину накнаде штете утврдио оценом свих релевантних чињеница, налазећи да је правична накнада, у смислу одредбе члана 200. ЗОО, досуђени износ од 530.000,00 динара, што је другостепени суд прихватио као правилно. Ревидент сматра да досуђена правична накнада није правилно одмерена, што не може бити предмет испитивања у ревизијском поступку по ревизији изјављеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП. Како ревидент не доставља одлуке у којима је у другим судским поступцима са истим правним основом и истим или битно истоврсним чињеничним стањем другачије одлучено, нити указује на потребу разматрања одређеног правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, или за новим тумачењем права, Врховни суд није дозволио одлучивање о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној.

На основу изнетог, одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 08.05.2023. године. Вредност предмета спора побијеног дела пресуде износи 2.110.000,00 динара (износ за који је одбијен тужбени захтев), односно 17.989,77 евра. Имајући у виду да вредност предмета спора не достиже захтевани ревизијски цензус за одлучивање, следи да је ревизија првотужене недозвољена.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић